Ονοματεπώνυμο: Γεώργιος Τσίρης Αριθμός Μητρώου: 1115201700173

3) Επίλυση του Ax=b και υπολογισμός του A-1 (μέθοδος Jordan)

Εφαρμογή Σφάλμα $||\delta x||_{\infty}/||x||_{\infty}$ Υπόλοιπο $||\delta r||_{\infty}/||x||_{\infty}$ Αριθμός Συνθήκης κ(Α)

- **1** 1.77635683940025e-15 7.105427357601002e-15 13.31788341571989
- **2** 5.843218175982656e-08 9.999334693588935e-12 15257575538.06004

Σχόλια:

- Τα στοιχεία που παρουσιάζονται στον παραπάνω πίνακα είναι ενδεικτικά της ευαισθησίας του **x** στις μεταβολές του πίνακα **A** και του διανύσματος **b**.
- Το σφάλμα ||δ**x**|| [/||**x**|| = ||**x**-**x**|| [/||**x**|| είναι η απόσταση του **x** από το **x**, κανονικοποιημένη ως προς ||**x**||. Δηλαδή είναι ενδεικτική της διαταραχής στο διάνυσμα **x**.
- Το υπόλοιπο ||δr|| /||x|| = ||b-Ax|| /||x|| είναι η απόσταση της τιμής του b=Ax που προέκυψε κατά την επίλυση (με την μέθοδο Jordan με μερική οδήγηση) από το διάνυσμα b, κανονικοποιημένη ως προς ||x||. Δηλαδή είναι ενδεικτική της διαταραχής στο διάνυσμα b.
- Παρατηρούμε ότι στην εφαρμογή 1 μικρή διαταραχή στο διάνυσμα b (||δr|| /||x|| =7.105427357601002e-15) έχει ως αποτέλεσμα μικρή διαταραχή στο x (||δx|| /||x|| =1.77635683940025e-15). Αντιθέτως, στην εφαρμογή 2 παρατηρούμε ότι μικρή διαταραχή στο διάνυσμα b (||δr|| /||x|| = 9.999334693588935e-12) έχει ως αποτέλεσμα τάξεις μεγέθους μεγαλύτερη διαταραχή στο x (||δx|| /||x|| = 5.843218175982656e-08). Συνεπώς, μπορούμε να πούμε ότι ο πίνακας A στην 2 είναι πλησιέστερος σε ιδιάζουσα μορφή από τον αντίστοιχο πίνακα A της εφαρμογής 1.
- Από την θεωρία γνωρίζουμε ότι αν ο A είναι ιδιάζων, τότε για ορισμένα b δεν θα υπάρχει λύση και για άλλα b η λύση δεν θα είναι μοναδική. Έτσι, εάν ο A είναι σχεδόν ιδιάζων μπορούμε να περιμένουμε ότι μικρές μεταβολές σε A και b προκαλούν μεγάλες μεταβολές στο x. Στο άλλο άκρο, αν ο A είναι ταυτοτικός τότε οι b και x θα είναι το ίδιο διάνυσμα. Έτσι, εάν ο A είναι σχεδόν ταυτοτικός, μικρές μεταβολές σε A και b θα επιφέρουν αντίστοιχα μικρές μεταβολές στο x.
- Παρατηρούμε ότι ο αριθμός συνθήκης στην εφαρμογή 1 είναι σχετικά μικρός (κ(A) = 13.31788341571989), ενώ στην εφαρμογή 2 είναι σχετικά μεγάλος (κ(A) = 15257575538.06004). Οδήγουμαστε λοιπόν στο συμπέρασμα ότι αποτελεί μέτρο της εγγύτητας ενός πίνακα σε ιδιάζουσα μορφή. Το συμπέρασμα αυτό επιβεβαιώνεται και από την θεωρία.
- Να σημειωθεί ότι παρόλο που η αριθμητική τιμή του κ(A) εξαρτάται από την νόρμα (όπως εξηγείται παρακάτω), το είδος της νόρμας δεν έχει ιδιαίτερη σημασία γιατί ενδιαφερόμαστε για εκτίμηση της τάξης μεγέθους.
- Όπως φαίνεται και στην εκτέλεση του κώδικα, ο αριθμός συνθήκης κ(A) μπορεί να υπολογιστεί και ως το γινόμενο της νόρμας του A με την νόρμα του A⁻¹.